

چگونگی ایجاد میکانیزم‌هایی به‌هدف رقم زدن نتایج ملموس نبود پاسخگویی بنیادهای حیاتی شهروندان و دبستگی نا ایمن شناخت موانع احیای دولت بمثابه اولویت‌های کاری

ضرورت امنیت دستجمعی و وابستگی متقابل، فکتورهای موردعلاقه
اهمیت مقابله ارزشمند با دسته بندی‌ها و گروه‌های تروریستی
آیا طرح "شورش علیه شورش" ثمربخش خواهد بود؟
شکستن قالب‌های متعارف و ایجاد هرج و مرج

بمنظور نایل گردیدن به نتایج ملموس، کار ساده‌ای مانند تعیین اهداف، می‌تواند زندگی شما را متحول نماید، مشروط بر اینکه یاد بگیرید چگونه با استفاده و کاربرد روش‌های صحیحی با اهداف مهم و عمده خویشتن برسید و راه‌های رسیدن به‌هدف تعیین شده خویشتن را فراگیرید. در واقع، بسیاری از شهروندان یک کشور، اهدافی برای خودشان تعیین می‌نمایند، اما آن اهداف حالت کلی دارند، هیچ معیار سنجش ندارند و مهلت پایان مشخصی نیز برای تحقق آنها در نظر گرفته نشده است. در شرایط و وضعیت اینچنینی، شهروندان نمی‌توانند بآنچه می‌خواهند برسند، چرا که پشت تعیین اهداف شان هیچ فکری وجود نداشته است و به‌همین دلیل بمنظور رسیدن بآنها، انگیزه درونی ندارند. بعبارت بهتر، برای اینکه یاد بگیرید که چگونه هدفی را برای خویشتن تعیین نمایید و با یادگیری در مورد راه‌ها و وسایل نایل به‌هدف خود، بآن جامعه عمل بپوشانید، فرآیند هدف گذاری، باید احساساتی مانند هیجان و کمی ترس را در وجودتان برانگیخته کند؛ به بیان دیگر، هدف‌تان باید باندازه کافی هیجان انگیز باشد تا بسمت عمل سوقتان دهد و انگیزه کافی را بمنظور پایداری در این مسیر برایتان فراهم کند. این موضوع در رابطه با اهداف بلند مدت، کوتاه مدت و حتا اهداف ماهانه نیز صادق می‌باشد. در نیشته حاضر همت گماشته شده تا نکات مهم برای نایل گردیدن به‌هدف معرفی گردد و هم خواهیم دید که چگونه می‌توان با این فرآیند، با اهداف مورد نظر نایل گردیم. ایجاد میکانیزم و نوشتن اهداف کانگیزه درونی فرد را پرا نگیخته و او را برای رسیدن به‌هدف هایش متعهد می‌کند، از قدرتمندترین کارهایی بشمار می‌آید که برای نایل گردیدن به‌هدف و موفقیت‌های زندگی و کسب و کاری توان انجام داد. با وجود این، بسیاری‌ها درین مسیر با موانعی روبرو می‌شوند که نخستین آنها، چگونگی تعیین میکانیزم‌ها بشمار می‌آید. بعبارتی، بسیاری از شهروندان قبل از دستیابی با اهداف حتا نمیدانند که چگونه و با استفاده از کدام میکانیزم‌ها، هدف را برای خویشتن تعیین نمایند.

در نیشته حاضر، قبل از همه تذکر این مسأله درخور اهمیت پنداشته می‌شود که پس از دهه‌ها درگیری‌های مسلحانه در کشور عزیز ما افغانستان، تکرار حوادث طبیعی، سطح بالای فقر و بلاخره، تسلط "طالب"‌ها بر کابل در امتداد ماه اسد سال ۱۴۰۰ خورشیدی، رکود اقتصادی کشور را بیش از هر زمان دیگر تسریع بخشیده، نا امنی غذایی شهر وندان را تشدید نموده و در نهایت امر، به محرومیت‌های گسترده شهروندان کشور منتج گردید. اقدامات و عملکردهای "طالب"‌ها در کشور عزیز ما، منجر به طرد سیستماتیک و غیر قابل قبول بانوان و دختران کشور از زندگی اجتماعی بدتر شدن چشمگیر اوضاع سیاسی - اقتصادی، بحران وضعیت بشردوستانه و نقض صریح حقوق بشری شهروندان کشور گردیده است. بایست متذکر گردید که "طالب"‌ها اصلن تمایلی به مبارزه مؤثر علیه حضور گروه‌های تروریستی و جلوگیری از عملیات خرابکارانه آنها نداشته و همچنان قادر به جلوگیری و مهار نمودن تهدیدهای اینچنینی در کشور ما نمی‌باشند. کشور عزیز ما افغانستان در امتداد سالروان نیز یکی از بزرگترین بحران‌های بشری در جهان را تجربه می‌نماید. بیش از ۲۳،۷ میلیون تن از شهروندان کشور یا بیش از نیمی از آنها به کمک‌های بشردوستانه نیاز داشته، ۹۰ درصد شهروندان افغان زیر خط فقر زندگی نموده و ۱۵،۸ میلیون تن از شهروندان کشور ما از فقر

وتهدیستی در رنج و عذاب بسر برده، سو تغذیه و سطح بالای بیماری ها رو با افزایش می باشد. قابل یاد دهنانی پنداشته می شود که در هیچ کجای دنیا، حقوق بانوان و دختران باندازه افغانستان مورد بی مهوری و بی توجهی قرار نگرفته است. وضعیت حاضر کشور نگرانی های جدی را در مورد چشم انداز حفظ و توسعه دستاوردهای حاصله بانوان افغان در دوده پشین ایجاد می نماید. تا کنون در کشور بیش از ۷۰ فرمان در مورد ایجاد محدودیت های متعدد و ممنوعیت های گسترده و دست و پاگیری در مسایل مربوط به موارد زیر توسط "طالب" ها صادر گردیده است:

در مورد نوع حضور دختران کشور در مکتب ها و مراکز آموزشی، مقررات انتخاب لباس، بویژه برای بانوان کشور، پوشاندن و مخفی نمودن بدن و صورت ظاهری در ملای عام، جداسازی جنسیتی در محل کار، تحدید آزادی حرکت بانوان بدون سرپرست مرد، چگونگی حضور بانوان در اماکن و محلات عمومی، کنار گذاشتن بانوان از اشتغال در امور و مسایل قضایی و عدم تضمین استقلال قوه قضائیه در کشور.

در اوایل سال ۱۴۰۱ خورشیدی، بانوان کشور از حضور در دانشگاه ها و همکاری با سازمان های غیر دولتی نیز منع گردیدند. اما احکام و تصمیم های یاد شده نه تنها تبعیض آمیز بوده، بلکه پیامدهای منفی نیز در پی داشته و تهدید های جانی شهروندان کشور را نیز ببار خواهد آورد. زیرا نبود و عدم حضور کارمندان بخش های بشردوستانه، اصل ارسال و انتقال کمک ها و معاونت های لازمی و ضروری برای مستحق ترین شهروندان کشور را با دشواری های مواجهه نموده و حتا در بسیاری حالت ها ناممکن می نماید. در امتداد سال ۱۴۰۳ خورشیدی، مقرراتی در مورد شنیدن صدای بانوان نیز وضع گردید. اما در وضعیت کنونی ایجاب می نماید تا سازمان ها و اجتماعات بشر دوستا نه از بانوان کشور، بر بنیاد ارزش های حقوق بشری حمایت و پشتیبانی بعمل آورند.

در نتیجه گیری که در امتداد سال ۱۴۰۰ خورشیدی توسط سازمان های بشردوستانه و دفاع از حقوق بشر بعمل آمده، از جمله چنین می خوانیم که:

نقض سیستماتیک حقوق اساسی و آزادی های برحق بانوان در شرایط و وضعیت حاکمیت "طالب"، محکوم می گردد.

از نماینده های سازمان ها و بویژه از ارگان های سازمان ملل تقاضا بعمل می آید تا بمنظور رسیدگی بوضعیت بانوان افغان و تضمین مشارکت آنها در گفتگوهای ستراتیژیک در مورد افغانستان، تلاش های قابل توجه و هدفمندی انجام دهند.

بخاطر ما باشد که جامعه جهانی مجدداً تأکید بعمل آورده که به تأمین کامل صلح و ثبات و باصل حمایت از شهروندان کشور ما متعهد می باشد. آنها بر اهمیت و اعتبار معیارهای تعریف شده در رابطه با پالیسی ها و اقدامات انجام شده در حاکمیت منسوب شده توسط "طالب" ها تأکید بعمل آورده و از آنها خواسته شده است تا بر بنیاد منافع و مصالح شهروندان افغان، نحوه عملکردهای شان را تنظیم و اجرا نمایند، از جمله:

- به کلیه موارد حقوق بشر احترام گذاشته، از آنها محافظت نموده و با موارد نقض حقوق بشر قاطعانه مبارزه نمایند؛

- به پایه گذاری و ایجاد دولت فراگیر با اقدامات مقتضی متوسل گردند؛

- از استفاده و بکارگیری از اراضی و سرزمین افغانستان بمتأبه پایگاهی بمنظور میزبانی از تروریست ها جلوگیری بعمل آمده و علیه صدور تروریسم بخارج از قلمرو و اراضی کشور نیز، اقدامات عملی صورت گیرد؛

- تمویل منابع تروریسم در کشور قطع گردد؛

- تضمین دسترسی بدون مانع و بدون تبعیض به کمک های بشردوستانه در دستور کار قرار داده شود؛

- آزادی با امن سفر از افغانستان و برعکس آن تأمین گردد و...

تجربه حیات بین المللی بما می آموزد که افغانستان با ثبات و بنفع کل جامعه بین المللی می باشد تا با استفاده از وضعیت اینچنینی از بی ثباتی منطوقی، تهدید های تروریستی، جابجایی های اجباری و مهاجرت های غیرقانونی جلوگیری بعمل آید.

اقدامات و اجرای عملی تصمیم های اتخاذ شده توسط "طالب" ها منجر بوخامت چشمگیر وضعیت سیاسی، اقتصادی و بشردوستانه و حقوق بشر برای شهروندان، بویژه برای بانوان کشور گردیده است.

جامعه جهانی همچنان متعهد بادامه کمک ها و معاونت هایش بمنظور کاهش بحران انسانی و اجتماعی - اقتصادی، ارائه کمک در حوزه نیازهای بشردوستانه اساسی و حمایت از معیشت بمتأبه بخشی از رویکردهای مبتنی بر اصولی می باشد که بانوان کشور بتوانند در آن مشارکت ورزند. خاطر نشان می گردد که باید کشورهای همجوار افغان

نستان سعی نموده و اقدامات عملی و مؤثری را در عرصه مسایل مربوط به جلوگیری از سرآزیرشدن سیل مهاجران غیرقانونی بمراسر منطقه انجام دهند. در کنار سایر مسایل گفته آمده، باید تعهد قوی بمنظور حمایت از مشارکت کامل و همه جانبه شهروندان افغان متعلق باقلیت های قومی و مذهبی، در تمامی عرصه های حیات کشور، بگونه عملی اجرا گردد.

درمورد تعهد بین المللی در قبال صلح و ثبات درکشوربایست متذکر گردید که جامعه جهانی با تأکید یادآور شده که متعهد بحمايت از شهروندان کشورما میباشد. کمک های اضطراری غذایی، مراقبت های بهداشتی، تغذیه، آموزش، دسترسی باب آشامیدنی، تهیه سرپناه و اقلام غیرغذایی، انجام فعالیت های پاکسازی اراضی از وجود مین و مواد منفجره و غیره باید در دستور کار آنها قرار داده شده و کمک های بشردوستانه نیز بر بنیاد بیطرفی، بهمه شهروندان مستحق باید انتقال داده شود.

یاددهانی بعمل می آید که تحریم هایی، بویژه علیه افراد و اشخاصی که سبب تهدید صلح و ثبات درکشور میگرددند، از جمله علیه "طالب" ها و افراد و اشخاص و گروه های وابسته بآنها وضع گردیده است کاز جمله اقدامات متذکره می توان از تصویب قطعنامه نمبر ۱۹۸۸ شورای امنیت سازمان ملل در امتداد سال ۱۳۹۰ خورشیدی که شامل موارد ذیل می گردد، نامبرد:

- تحریم تسلیحاتی؛

- ممنوعیت ارائه کمک های فنی و مرتبط به کالاهای و فناوری های نظامی؛

- ممنوعیت ورود اشخاص و افرادی که تهدیدهایی را متوجه امنیت کشورهای مورد نظر می نمایند؛

- مسدود نمودن دارایی ها همراه با هدف قراردادن افراد و نهادها.

تحریم های یادشده در وضعیت کنونی علیه ۱۳۵ تن از اشخاص حقیقی و ۵ نهاد وضع گردیده است.

همچنان چارچوب مشخص و تعیین شده ای از اقدامات محدود کننده علیه "داعش"، "القاعده"، افراد، گروه ها، شرکت ها و نهاد های مرتبط نیز وضع گردید. تدابیر محدود کننده یادشده، شامل آنهایی پنداشته می شود که بر بنیاد "فهرست تروریزم اتحادیه اروپا" و با در نظر داشت قوانین اتحادیه اروپا و بر مبنای قطعنامه نمبر ۱۳۷۳ شورای امنیت ساز مان ملل صورت گرفت.

تحریم های وضع شده توسط اتحادیه اروپا شامل موارد زیر می باشد:

- ممنوعیت سفر اشخاصی که بمنظور هدف قراردادن افراد حقیقی، خواهان ورود به اتحادیه اروپا می باشند؛

- مسدود نمودن دارایی ها، با هدف قراردادن افراد و نهادها؛

- ممنوعیت دسترسی افراد و نهادها، بویژه کسان موجود در فهرست، بوجوه مالی و یا منابع اقتصادی؛

- تحریم ها در حال حاضر در قبال ۱۴ تن و ۵ گروه، همچنان بقوت خود باقی خواهند ماند.

همچنان تذکر بعمل آمده که اتحادیه اروپا بحمايت از انکشاف یک افغانستان مستقل، با ثبات، صلح آمیز و مرفه از طریق مشارکت و ارائه کمک های بشردوستانه و رفع نیازهای اساسی شهروندان کشورما در داخل و خارج از قلمرو افغانستان ادامه میدهد. در اتحادیه اروپا، درمورد این مسأله تأکید بعمل آمد که افغانستان نیز بتعهدات بین المللی، باید پایبند باشد.

با حمایت های اقتصادی، اجتماعی، فرهنگی، مدنی و سیاسی، شرایط و امکانات اجازه نمایندگی و مشارکت همه جانبه، برابر و معناً دار برای سایر شهروندان در امر اداره امور کشور فراهم خواهد گردید.

اما در کنار کلیه مسایل موجود، دسته بندی های دفاع از حقوق بشرو سایر سازمان های اجتماعی، بیشتر از همه مسایل، نگران سرنوشت و آینده بانوان کشورما می باشند که بگونه غیر قابل پذیرش از آزادی، حقوق و دسترسی بخدمات اولیه و نخستین، مانند آموزش محروم گردیده اند.

در کنار سایر موارد گفته آمده و مسایلی که بمفهوم وسیع کلمه از آنها بگونه جداگانه تذکر بعمل آمد، برین امر نیز تأکید بعمل آمد که بهیچوجهی و در هیچ زمانی، نباید از سرزمین و اراضی متعلق به افغانستان تهدیدی متوجه دیگران گردد.

یکشنبه ۲۷ ماه عقرب سال ۱۴۰۳ خورشیدی برابر با ۱۷ ماه نوامبر سال ۲۰۲۴ ترسایی